

ת"פ 13732/04/16 - מדינת ישראל, עו"ד שחר מלול נגד רפאל אביכזר, עו"ד נדב גדליהו

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 13732-04-16 מדינת ישראל נ' אביכזר(עציר)

בפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה עו"ד שחר מלול

נגד

רפאל אביכזר (עציר)

הנאשם עו"ד נדב גדליהו

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן לאחר שחזר בו מכפירתו, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית בנסיבות מחמירות בצוותא חדא לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") בנסיבות סעיף 379 לחוק.

2. במסגרת הסדר הטיעון לא הייתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש למעט ההסכמה בניהם להשית על הנאשם פיצוי למתלונן, כאשר כל צד חופשי בטיעונו בדבר גובה הפיצוי שיושלם.

3. מעובדות החלק הכללי של כתב האישום המתוקן עולה כי בשל שמועות אודות קשר רומנטי בין פ. ו. (להלן: "**המתלונן**") לבין ח.ב. בקהילת חסידות גור, יזם אלעזר ויגדרוביץ' (להלן: "**ויגדרוביץ'**") מספר פעולות אלימות נגד המתלונן, הן בארץ והן מחוץ לארץ, כאשר לצורך כך פנה ויגדרוביץ' גם לישראל אמסלם (להלן: "**אמסלם**"). במסגרת זאת, באחת הפעמים ביקש אמסלם מהנאשם להתלוות אליו לתקיפת המתלונן, והכל כמתואר להלן:

בהמשך למתואר בחלק הכללי של כתב האישום המתוקן, ביום 8.9.15 התקשר אמסלם לנאשם וביקש ממנו להתלוות אליו לנסיעה לחיפה לצורך שפיכת חומר מסריח על המתלונן (להלן: "**החומר המסריח**"). הנאשם הסכים לכך.

הנאשם, אמסלם ואדם נוסף שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "**האחר**") נסעו מירושלים לחיפה והגיעו לחיפה בסביבות השעה 18:00. במקביל נתן ויגדרוביץ' לאמסלם את מספר הטלפון של עקיבא גרינצייג (להלן: "**גרינצייג**") וזאת על מנת שגרינצייג יעזור לאמסלם לאתר את המתלונן בחיפה. בהגיעם לכניסה לחיפה נמלך הנאשם בדעתו בשל פחדו והחליט שלא להשתתף בשפיכת החומר המסריח. אמסלם יצר קשר עם גרינצייג ולאחר שנפגשו, עברו אמסלם והאחר לרכבו של גרינצייג, כאשר הנאשם נשאר בכניסה לחיפה. בהכוונת

גרינצייג, הגיעו אמסלם והאחר בשעה 19:00 או בסמוך לכך בסמוך לרכב בו שהה המתלונן באותה העת. אמסלם והאחר התנפלו על רכבו של המתלונן וניסו לפתוח את הדלתות. האחר פוצץ שניים מגלגלי רכבו של המתלונן והשניים שפכו את החומר המסריח על הרכב. לאחר מכן אספו אמסלם והאחר את הנאשם וכולם נסעו יחדיו חזרה לירושלים.

בהמשך לכך ובאותו הערב, בתאריך 9.9.15 בשעה 00:30 או בסמוך לכך, התקשר אמסלם לנאשם ומסר לו כי המתלונן בדרכו לביתו שברחוב ולנשטיין 2 בירושלים. אמסלם התקשר לנאשם ואסף אותו ברכבו, ומיד לאחר מכן נסעו הנאשם ואמסלם לביתו של המתלונן. השניים חיכו במקום ברכבו של אמסלם כחצי שעה עד שהמתלונן הגיע בסמוך לבית, וזאת כאשר הם מצוידים בבקבוק נוסף ובו החומר המסריח אשר אותו קיבלו מווגדרוביץ לצורך התקיפה. מיד לאחר שהנאשם ואמסלם ראו את המתלונן, יצא הנאשם מהרכב ורץ לעברו של המתלונן. המתלונן החל לברוח מהנאשם, אך הנאשם רדף אחרי המתלונן ושפך את החומר המסריח על המתלונן. מיד לאחר מכן רץ הנאשם חזרה לרכבו של אמסלם והשניים נמלטו מהמקום. בתמורה למתואר לעיל באישום זה שולם לאמסלם סכום של ₪ 3,500 ואמסלם העביר מתוך סכום זה ₪ 1,500 לנאשם ולאחר. במעשיו המתוארים לעיל תקף הנאשם שלא כדין את המתלונן כשהיו שניים או יותר שחברו יחד לביצוע המעשה בידי אחד או אחדים.

תצהיר נפגע עבירה

4. תצהיר נפגע עבירה הוגש כראיות לעונש מטעם ב"כ המאשימה וסומן ת/2. בהחלטתי מיום 6.9.16, קבעתי כי בתצהיר יש לתת משקל, רק לדברים הקשורים בעובדות בהם הודה הנאשם. מתצהיר נפגע העבירה עולה כי עד לשנת 2011, המתלונן היה חסיד קהילת "גור", נשוי ואב לשבעה ילדים ועבד לפרנסתו ולפרנסת משפחתו כיועץ נישואין באוכלוסייה החרדית. בשנת 2011 הוא ואשתו עמדו לפני משבר זוגיות במשך ארבע שנים, ובסופו של יום, משלא הצליחו להגיע לשלום בית ולקיום חיי זוגיות ומשפחה, הם התגרשו בשנת 2015, וזאת לאחר שנפרדו בשנת 2014 והמתלונן עבר להתגורר בדירה אחרת. החל משנת 2014, על רקע פרידתו של המתלונן מאשתו והמשבר האישי שפקד אותו בעקבות כך, החלו גורמים שונים בקהילת גור לרדוף אותו עד כי נאלץ לברוח מן הארץ. ההתנכלויות כלפיו היו חוזרות ונשנות וכללו תליית כרוזים ברחבי ירושלים וקריית ספר עליהם התנוססה תמונתו של המתלונן ונכתבו טקסטים שונים, כן נתלו מודעות ענקיות על לוחות המודעות נגדו, כן נשלחו מכתבי איומים כלפיו למשפחתו המורחבת ובבתי כנסיות ומדרשיות נתלו מודעות ענק בהם פורסמו נגדו דברי גנאי ולצד כל אלה הותקנו בביתו, במשרדו ובמקומות אחרים מכשירי האזנה והוא קיבל מספר שיחות טלפון אנונימיות שתוכנן היו איומים עליו ועל חייו. בנוסף לאיומים אלו המתלונן הוכה על ידי זרים עד כי נזקק לטיפול רפואי, והאירוע המתואר בכתב האישום המתוקן גם נכלל בכך. הוא תיאר כי לאחר שהותקף בירושלים, שב לביתו ולא העז לצאת מפתח הבית. סמוך לאחר מכן עבר להתגורר בדירה מאובטחת ומצולמת בבית וגן ובמשך שבועות ארוכים לא יצא מדירה זאת, אלא כשנקרא למסור תלונות במשטרה או בלויית בני משפחתו. הוא תיאר כי בעקבות אירוע מושא אישום זה הוא חשש לחייו ונאלץ לברוח מהארץ לשווייץ על מנת להתחבא מהרודפים אותו. אמנם בכך לא תמו תלואותיו והתוקפים השיגוהו גם בחו"ל, כלאו אותו ואיימו עליו.

לדבריו, כתוצאה ממעשים אלו נזקיו הנפשיים גדולים ואינם ניתנים להערכה כספית. הוא איבד את שלוות נפשו ומטופל

אצל פסיכולוג בשל פחדים וסיוטים הרודפים אותו לעיתים קרובות. כן איבד את מקום עבודתו ומקור פרנסתו, את שמו הטוב ואת שייכותו לחסידות גור. משך תקופה ארוכה הוא חי מתרומות ונדבות וצובר מידי יום חובות.

מדברי המתלונן עולה כי הוא חווה התנכלויות חוזרות ונשנות מגורמים שונים, הן בביתו והן בחו"ל, יחד עם זאת יודגש כי לנאשם אין כל קשר להתנכלויות אלה, מלבד המעשים מושא אישום זה.

טיעוני הצדדים לעונש

5. **ב"כ המאשימה** עמד על הערכים המוגנים בעבירה של הגנה על שלום הציבור והגנה על שלמות גופו ונפשו של האדם כאשר הבסיס לאליומות היה החלטה אישית של המתלונן שלא הייתה מקובלת בעיניהם של גופים אחרים בעדה החרדית. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, הדגיש ב"כ המאשימה כי מדובר באירוע עם תעוזה שתוכנן מראש, כאשר הנאשם חבר לאדם אחר והם נסעו עד חיפה לצורך פגיעה במתלונן, כאשר בסופו של יום הנאשם לא נקט חלק בתקיפת המתלונן בחיפה, אולם הוא היה מודע לאירוע אשר אירע. מעשיו לא נעצרו באירוע התקיפה בחיפה, הנאשם המשיך בתעוזה ונסע ביחד עם ה"אחר" לירושלים על מנת לתקוף את המתלונן. דבר המלמד על רצונו של הנאשם לדבוק במטרה, שהרי יכול היה במהלך כל הדרך מחיפה לירושלים להתחרט ולא לבצע את מעשיו. זאת ועוד, כאשר הגיעו לחיפה, הם המתינו חמש שעות על מנת לתקוף את המתלונן, וכל זאת נעשה בתמורה לבצע כסף בסך של ₪1,500.

עוד הוסיף וטען ב"כ המאשימה אשר לנזק הנפשי שנגרם למתלונן בעקבות האירוע אשר עולה מהצהרת הנפגע בו הנאשם תיאר את תחושותיו, את הרדיפה, האיזמים וכך שאיבד את שלוות נפשו עד אשר נאלץ בסופו של יום לעזוב את מדינת ישראל ולעבור להתגורר בארץ אחרת. כך שחומרתו של האירוע מתבטא בכך שהעבירות בוצעו על רקע אידיאולוגי. כמו כן, במעשים אלו מתבטאת ההשפלה של המתלונן על ידי שפיכת חומר מסריח. ב"כ המאשימה ביקש להשית על הנאשם ענישה הולמת כאשר עיקרון ההלימה מחייב הטלת ענישה משמעותית ומרתיעה לא רק לנאשם, אלא לציבור כולו, שיהא בה כדי לשקף את התופעה של מגזר אשר מרשה לעצמו לנקוט פעולות כאלה ואחרות תוך התערבות בוטה בזכותו הבסיסית של אדם להחליט עם מי הוא רוצה לחיות. בהתחשב בכך, טענה המאשימה כי מתחם העונש ההולם נע מעונש של 10 חודשי מאסר בפועל ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל.

אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ב"כ המאשימה סבר שאין נסיבות המצדיקות את מעשיו. לנאשם עבר פלילי והוא ריצה עונשי מאסר קודמים (ת/1). כן ביצע את העבירה בזמן שהתנהל נגדו הליך בבית משפט. אשר לפיצוי, הדגיש ב"כ המאשימה כי בהתאם לפסיקה הנוהגת, אין לשקול את הקושי הכלכלי של הנאשם. על כן, עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש בשליש העליון של מתחם העונש ההולם, מאסר על-תנאי וכן פיצוי משמעותי בסכום של אלפי שקלים למתלונן.

6. אשתו של הנאשם העידה במסגרת הראיות לעונש מטעם ההגנה. היא מסרה כי לה ולנאשם ארבעה ילדים והיא עומדת ללדת בקרוב ילד נוסף. עוד הוסיפה כי מצבם הכלכלי מעת שנכנס הנאשם למעצר הוא קשה, והיא נעזרת בהוריה. ילדיהם מתגעגעים לנאשם. כן מסרה כי ילדם שאמור היה לעלות לכיתה א', נשאר בגן,

נוכח בעיות רגשיות שנגרמו כתוצאה ממעצרו של הנאשם(נ/1).

7. ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בימי מעצרו של הנאשם. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם לא היה מודע לרקע לביצוע המעשים כפי שנטען מפי ב"כ המאשימה, וכי בינו לבין ב"כ המאשימה היתה הסכמה דיונית כי המאשימה לא תחלוק על נסיבות אלה. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, ב"כ הנאשם הדגיש את העובדה כי בכניסה לחיפה הנאשם נמלך בדעתו ולא השתתף בסופו של יום באירוע תקיפה זה, כך שהמאשימה גם לא ייחסה לו משפטית חלק באירוע זה ולכך יש משמעות. כמו כן ב"כ הנאשם ציין כי באירוע התקיפה בירושלים, הנאשם שפך חומר מסריח על המתלונן ולא ביצע מעשים קשים יותר כמו שפיכת חומצה או הכאתו של המתלונן במקל, ועל כן לדידו, מתחם העונש ההולם את מעשיו נע בין של"צ לבין עונש של עבודות שירות. ב"כ הנאשם הגיש פסיקה לתמיכה בטיעונו.

אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ב"כ הנאשם הדגיש כי את העבירות האחרונות ביצע הנאשם בשנת 2011 ולפני כן, בגין עבירות שביצע בשנת 2002 הושתו עליו בבית משפט לנוער 30 חודשי מאסר, כך שמדובר בעבירות במדרג חומרה גבוה כאשר הן בוצעו לפני 14 שנה והתנהגות זו אינה מאפיינת את הנאשם בשנים האחרונות. עוד מסר כי לנאשם ארבעה ילדים והחמישי בדרך, המצב הכלכלי קשה ואשתו של הנאשם ציינה את חששותיה לכך שילדיהם יגלו כי אביהם נכלא ויבחרו לנהל אורח חיים עברייני. היא הפנתה להמלצה להשאיר את בנה עוד שנה בגן חובה עקב המצב (נ/1). עוד ציין ב"כ הנאשם את העובדה כי יש להתחשב בכך שהנאשם מצוי במעצר מזה חמישה חודשים, מיום 31.3.16. עוד ביקש להתחשב בכך שלנאשם חובות בסכום כולל של 100,000 ₪. לכן סבר שניתן להסתפק בימי מעצרו של הנאשם, והדגיש כי גם תקופה זו יש בה משום ענישה מחמירה בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה.

8. ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט להתחשב באשתו ובילדיו של הנאשם והנאשם בדברו האחרון מסר כי אין לו מה להוסיף מעבר לדברי בא כוחו.

מתחם העונש ההולם

9. על פי סעיף 40 ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

10. הערך החברתי המוגן בסיס עבירה זו הוא הגנה על ביטחונו, שלומו ושלמות גופו של אדם. המחוקק קבע כפל עונש כאשר מדובר בתקיפה בצוותא, בשל פוטנציאל הנזק החמור יותר מעימות אלים תוך יתרון מספרי. העונש המקסימלי הקבוע לצד עבירה זו הוא ארבע שנות מאסר.

11. בית-המשפט העליון חזר בשורה של פסקי-דין על הצורך להילחם בנגע האלימות באמצעות הטלת עונשי מאסר משמעותיים:

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות. " [ר' ע"פ 8991/10 מכבי נ' מדינת ישראל (מיום 27.10.11)]

12. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מלמדת כי במקרים אחרים חמורים יותר הוטלו על נאשמים עונשים החל מעבודות שירות וכלה במאסרים ממושכים ר' לדוגמא המתחמים שקבעתי בת"פ 3798/09 **מדינת ישראל נ' כסתירו ואח'** ובת"פ 34174-02-11 **מדינת ישראל נ' מליאנקר ואח'**. כן ר' ת"פ 63105-03-15 **מדינת ישראל נ' אבישי כהן** שניתן על ידי ביום 31.7.16 שם מדובר באירוע תקיפה חמור יותר מהנדון וקבעתי כי מתחם העונש ההולם יחל ממספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד לעשרה חודשי מאסר בפועל. עוד ר' עפ"ג (מח' ת"א) 33722-08-13 **טקצנקו נ' מדינת ישראל** (6.11.12), שם נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בשני כתבי אישום בעבירות של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, גניבה, הסגת גבול והיזק בזדון, ונדון למאסר בפועל למשך 10 חודשים, ת"פ (פ"ת) 29811-04-13 **מדינת ישראל נ' פרץ** (10.12.13), הורשע נאשם 2 בביצוע עבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות, ונדון ל-7 חודשי מאסר בפועל, ת"פ (ב"ש) 44057-12-12 **מדינת ישראל נ' ירמיה** (11.9.13), הורשע נאשם 1 בביצוע עבירה של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, ונדון ל-6 חודשי עבודות שירות, ת"פ (ב"ש) 30949-05-11 **מדינת ישראל נ' טל** (18.11.13), הורשע נאשם 2 בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות, ונדון ל-5 חודשי עבודות שירות. עוד ר' ת"פ מחוזי (ת"א-יפו) 23616-08-14 **מדינת ישראל נ' אספה ואח'** (מיום 30.12.14) וכן סקירתו של כב' השופט קובו בת"פ (פ"ת) 29811-04-13 **מדינת ישראל נ' פרץ** (מיום 8.1.14).

13. אשר ל**נסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לשיקולים הבאים: **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה**; כאשר הנאשם לא נטל חלק בסופו של יום באירוע התקיפה בחיפה, אלא רק בירושלים. הנאשם לא היה הדומיננטי מבין המשתתפים באירוע, והוא לא היה מי שהוביל להתפתחות האירוע בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, ממנו עולה כי וילדרוביץ פנה לאמסלם ואמסלם פנה לנאשם, כך שהנאשם לא ידע מה הרקע לאירוע התקיפה. עם זאת, הנאשם לקח חלק פעיל במעשי התקיפה בירושלים. כן התחשבתי בכך שמדובר במעשה מתוכנן מראש, הנאשם חבר לאמסלם ונסע איתו דרך ארוכה עד לירושלים מחיפה על מנת לבצע את מעשיו, ויכול היה להתחרט ולהימנע מביצוע מעשיו. עוד יש להתחשב בכך שמעשיו של הנאשם כללו שפיכת חומר מסריח על המתלונן ולא מעשים פיזיים אשר פגעו במתלונן וגרמו לו חבלה משמעותית. יש לראות בחומרה כי הנאשם היה שכיר חרב לצורך העניין ובתמורה לבצע כסף בסכום כולל של 1500 ₪ היה מוכן לפגוע ולהשפיל אדם שהוא אינו מכיר ואין לו כל קשר למטרות התקיפה. לא זו אף זו, לאחר המעשה, נמלט הנאשם מהמקום. עוד אציין כי אמנם למתלונן לא נגרם נזק פיזי כתוצאה מאירוע התקיפה אולם עולה מהצהרת הנפגע כי למתלונן נגרם נזק נפשי רב, כאשר הוא איבד את שלוות נפשו ומטופל אצל פסיכולוג בשל פחדים וסיוטים הרודפים אותו לעיתים קרובות. איבד את מקום עבודתו ומקור פרנסתו, את שמו הטוב ואת השתייכותו לחסידות גור. כן נאלץ בעקבות המקרה לעבור לחו"ל ואף שם נתקל בהתנכלויות ואיומים המופנים כלפיו. **אולם, כפי שהדגשתי לעיל, המתלונן חווה התנכלויות חוזרות ונשנות מגורמים שונים הן בביתו והן בחו"ל, יחד עם זאת יודגש כי**

לנאשם אין קשר להתנכלויות אלו מלבד המעשים מושא אישום זה.

14. לפיכך אני סבורה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בעוצמה בינונית, ועל כן בנסיבות אלה אני קובעת כי מתחם העונש ההולם הוא בין מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד לעשרה חודשי מאסר.

העונש המתאים

15. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). הנאשם יליד 1988, לקח אחריות למעשיו, וחסך זמן שיפוטי יקר. לא ניתן להתעלם מכך שלנאשם עבר פלילי משמעותי בעבירות אותן ביצע עד לשנת 2011, הכוללות עבירות אלימות ורכוש, אשר בגינן ריצה עונשי מאסר ממושכים. יחד עם זאת משנת 2011 לא עבר הנאשם עבירות נוספות מלבד העבירה שלפני. מנגד התחשבתי בפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם ובמצבם הכלכלי שלו ושל בני משפחתו, כאשר רעייתו מסרה כי הנאשם הוא המפרנס היחיד של משפחתם והוא עומד להפוך לאב בקרוב. כן התחשבתי במצב הנפשי הקשה בו שרויים ילדיהם בעקבות מעצר אביהם. עוד התחשבתי בכך שהנאשם נמצא במעצר מזה חמישה חודשים וידוע כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר.

16. עוד יש לתת את הדעת לשיקול ה**רתעת היחיד** בגדרו של המתחם, כן יש לתת את הדעת לשיקול ה**רתעת הרבים** בגדרו של המתחם וזאת נוכח חומרת המעשים ופוטנציאל הנזק שהם טומנים בחובם. כן התחשבתי בכך שהנאשם ביצע את מעשיו עת שהתנהל נגדו הליך פלילי אחר בבית משפט השלום בירושלים בת.פ. 11-01-19862. כמו כן התחשבתי בכך שלא התקבל תסקיר בעניינו של הנאשם, כך שאין אפיק שיקומי טיפולי בעניינו.

17. לאחר ששקלתי את הנסיבות לחומרה ולקולא, ובהתחשב בכך שרעיתו של הנאשם בשבוע ה-37 להריונה, ואנו עומדים בפתחה של שנה חדשה, ובהתחשב בלקיחת האחריות של הנאשם, החלטתי להטיל על הנאשם עונש ברף האמצעי של המתחם כדלקמן:

א. 6 חודשי מאסר ויום, שירוצו מיום 31.3.16.

ב. 6 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום על כל עבירת אלימות למעט תגרה.

ג. הנאשם יפצה את המתלונן בסך 4,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.1.17.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום.

עמוד 6

ניתן היום, י' אלול תשע"ו, 13 ספטמבר 2016, בנוכחות ב"כ הצדדים והנאשם.